

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית כ"ה תשרי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / בְּרֵאשִׁית - שְׁלִישִׁי עִם רִשׁ"י

למרות שאדם התבונן בכל החיות, הוא לא מצא למי יוכל להנשא. (זכרו אדם הראשון נוצר בדמות זכר ונקבה יחד). ה' הפיל תרדמה על האדם, כדי שלא יראה והפריד ממנו את הצד של הנקבה ה'. ה' הביא את האשה אל אדם הראשון שנתן לה את השם אשה והיא חלק מהאיש. ה' נתן להם מצוה להתחתן (הם נשאו ונולדו להם תאומים).

כעת מספרת לנו התורה על דבר שהתרחש מאחר יותר - חטא עץ הדעת, בגלל שזה קרה רק אחרי שהנחש ראה שאדם וחוה התחתנו:

הנחש קנא באדם, הוא רצה להתחתן עם חוה. הוא החליט לשכנע את חוה לתת פרות מעץ הדעת לאדם. הנחש שאל את חוה אם מתר להם לאכול מכל הפרות. היא אמרה שכן מלבד עץ הדעת. חוה חשבה שהעץ הזה רעיל ולכן אסור היה להם לאכול ממנו. לכן הנחש דחף אותה על העץ והיא ראתה שהוא אינו רעיל. הנחש אמר "ה' לא רוצה שתאכלו מהעץ מפיון שאז תהיו כמוהו!" הנחש המשיך לדבר ולשכנע את חוה עד שהצליח לשכנע שזה יהיה לטובתה אם תאכל מהעץ.

הנחש בעס מאד מכיון שבמקום לתת לאדם הראשון מהפרי, חוה אכלה אותו בעצמה ואז חלקה אותו עם אדם. הוא אכל אותו בגלל שהיה מבלבל, הרי היא אמורה לעזור לו.

הפרות של עץ הדעת שנו אותם, עכשו הם הרגישו שונים מה'. ה' הרגישו רע והחליטו להיות צנועים כדי לנסות לכפר על מה שקרה. לפני שהספיקו להיות צנועים הם שמעו שה' קורא להם.

ה' אמר לאדם - "איפה?" היכן אתה? ה' רצה שאדם יאמר את האמת ולהתחרט על כך אבל בהתחלה אדם האשים את חוה על כך שגרמה לו לאכול מהפרות. חוה גם לא התחרטה מיד, היא האשימה את הנחש.

ה' לא המית את אדם וחוה מיד, היות והם בן התחרטו, אבל במקום שיחיו לנצח, הם ימותו מאחר יותר. ואז ה' העניש את כולם.

הנחש-ה' עשה שלא יוכל עוד לדבר, ולקח לו את רגליו. הוא יכול רק לזחול על הקרקע. בני אדם יוכלו להרוג אותו.

חנה- ה' העניש אותה שיהיה לה קשה ללדת, יהיה קשה לטפל בילדים וקשה להרות ולהוליד. היא תרצה להיות עם בעלה, אבל הוא השולט.

אדם - יהיה לו קשה לגדל גדולים למאכל ויצטרך לעבוד קשה.

עכשו העולם כבר איננו קדוש כפי שהיה קודם- יהודים יוכלו לתקן אותו ולקדש ולהפך אותו למקום רוחני טוב.

כעת אנו חוזרים לענין עליו דברנו קודם- כיצד ה' יצר את חנה.

אדם קרא לה חנה והיא תהיה האמא של כל החיים בעולם. וחוזרים למה שהיה אחרי חטא עץ הדעת:

ה' החליט לעזור לאדם ולחנה להיות צנועים לכן הכין להם בגדים מיחדים יפים חמים ונוחים שהלמו אותם, הם יכלו להכין בעצמם אבל ה' עשה חסד והכין להם.

תהלים / יום כ"ה לחדש פרק קי"ט מחצית ראשונה.

התהלים של היום מיחד ביותר, אנו מתחילים את הפרק הארוך ביותר בכל התהלים, פרק קי"ט. הפרק הזה כה ארוך שאיננו אומרים אפילו את כלו ביום אחד, אלא מחלקים אותו חלקו בכ"ה לחדש וחלקו בכ"ו.

בפרק הזה ישנם שמונה פסוקים עבור כל אות מאותיות הא"ב על פי סדר.

באות ב', ישנו פסוק "במה יזכה נער את ארחו לשמור בדברך". המשמעות הפשוטה של הפסוק היא איך אדם גורם להנהגה שלו להיות זכה? על ידי ששומע למה שה' אומר.

בקיום מצוות והנהגה כפי שה' מצוה בתורה, נהיה טהורים וקדושים.

אבל ישנה משמעות נוספת לפסוק.

האדמו"ר הזקן הלך פעם לרבי שלו, המגיד, ובקש ברכה לבן זכר.

המגיד אמר לו: "במה יזכה נער? איך תהיה לאדם הזכות שיולד לו תינוק? "את אורחו" - על ידי הכנסת אורחים.

כאשר ישנה אהבת ישראל ועוזרים ליהודי אחר, הדבר גורם לנו לזכות בברכת ה'.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (כ"ה תשרי שנה פשוטה)

היום מתחילים אגרת חדשה מהאדמו"ר הזקן. באגרת זו האדמו"ר הזקן מיעץ מה אפשר לעשות כדי שלא לכעוס.

כאשר אדם אומר משהו שאיננו אוהבים, לפעמים אנו כועסים עליו.

היום האדמו"ר הזקן אומר שאם יש לנו אמונה חזקה בה', לא נכעס!

מה הקשר בין אמונה לכעס?

האדמו"ר הזקן מסביר:

כיון שהוא בטוח שהאדם רצה להכאיב לנו בכוונה. זו סבה טובה לכעוס, נכון?

זה לא באמת נכון! כל דבר שקורה בעולם הוא מה'. אפילו אם אדם אומר משהו לא נעים אליכם, זה

בגלל שהחיות של ה' היא באדם ומאפשרת לו לומר דברים לא יפים. אם ה' לא רצה שיאמר זאת, הוא

לא היה יכול לומר זאת.

(כמובן, אין שום תרוץ לומר או לעשות דברים לא נעימים לאנשים אחרים! מי שעושה זאת, הוא עובר עברה, וה' יעניש אותו על כך. אבל זה "עסק" של ה'! כל שעלינו לדעת על כך זה שה' הוא שנתן לאדם ההוא את הכח לומר את מה שאמר).

במקום לכעוס על אדם אחר, יש לחשוב על החיות של ה' שעושה זאת ולשאול את ה' מדוע דבר זה ארע ומה יש לעשות על מנת לגרם לזה להפסק.

לפעמים כל כך כועסים על מה שקרה שקשה לחשב על האמונה בה'. לכן ישנם אנשים שמתרחקים לכמה דקות או פשוט שואפים נשימה עמוקה, כדי להזכיר לעצמם שכל דבר הוא באמת מה', והם לא צריכים לכעוס.

היום יום / כ"ה תשרי

האדמו"ר הזקן הלחין עשרה נגונים. חלק מהם הם קצרים ואפילו רק תנועות, אבל הם הולחנו על ידי האדמו"ר הזקן בעצמו.

הנגונים שיש בידינו מהאדמו"ר האמצעי, לא הולחנו על ידי, אלא על ידי חסידים שנגנו אותם לפניו. לאדמו"ר האמצעי הייתה מקהלה, "א קאפליע". חלק מהחסידים היו שרים וחלק היו מנגנים. הנגונים שנגנו לפניו נקראו נגוני האדמו"ר האמצעי.

ישנם זמנים מסויימים כמו לקראת סוף החגים, שזהו מנהג לנגן את הנגונים של כל הרביים. שרים נגון שחובר על ידי האדמו"ר הזקן, ונגון שנקרא "א קאפליע" מהאדמו"ר האמצעי שהולחן על ידי החסידים.

במשך שנים רבות בשמחת תורה, הרבי היה מנגן נגון בעצמו! אלו הם הנגונים המכנים "נגוני הרבי".

ישנם בנוסף נגונים שחסידים הלחינו או שרו לכבוד יום ההלדת של הרבי על פסוק מתוך פרק התהלים של הרבי.

לעתים במהלך התועדות חסידים היו שורקים תוך כדי הנגון, כאשר הרבי היה מסמן להם. (הרבי סמן באמצעות 2 אצבעות בפיו, כמו אדם ששורק בחזקה).

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"א

אתמול למדנו שאסור להשאיר חלק מהקרפון אחרי הזמן שהתורה הקציבה לאכילתו. המצוה של היום, **מצוות לא תעשה קל"א**, שאסור לאכול אחרי שעבר זמן הקרפון.

רמב"ם / הלכות פסולי הפרקים ח', ט', י'

היום לומדים אלו קרבנות יתכן ונצטרף להקריב שוב.

פרק ח'- אם העופות לקרבנות מתערבות ביניהם, עלינו לדעת מה לעשות.

פרק ט'- מה אם העופות לקרבן התעופפו להם, או התערבו עם קבוצה נוספת של עופות.

פרק י'- מה קורה אם מישהו מביא עופות עבור שני סוגי קרבנות, אבל הכהן הקריב את הכל על גבי המזבח כמו סוג אחד של קרבן. האם הם עדין נחשבים כקרבן?

בשמיני עצרת מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" בתפילת עמידה. נאמר זאת עד לתפילת מוסף ביום הראשון של חג הפסח, שאז נחליף ונאמר מוריד הטל. אם טועים ואמרים מוריד הטל במקום משיב הרוח, לא חוזרים לראש התפילה. ובצפם, כל הסבה שאומרים מוריד הטל במהלך הקיץ, היא כדי שאם אדם לא בטוח ששיבח את ה' על הגשם, לפחות שבח את ה' על הטל שגם הוא מקור של ברכה.

גאולה ומשיח / חסידות מביאה את המשיח

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

חסיד פעם כתב מכתב לרבי ושתף בבשורות טובות. במכתב חוזר, הרבי בקש שהחסיד לא רק יכתב בשורות טובות כאלה אלא גם יכלל בהם עוד בשורות טובות חשובות ביותר: "עין טוב על התורה" - שיכתב על למוד התורה שלו ובפרט על למוד החסידות.

למוד החסידות חשוב ביותר היות שהוא מביא את הגאולה. כפי שר' חיים ויטאל, תלמידו של האריז"ל, מסביר, שחסר למוד של פנימיות התורה מעכב את הגאולה מלהגיע מהר יותר. הגר"א- הגאון מוילנא אף הוא כותב זאת בפרושו לספר משלי. וחשוב ללמד חסידות אבל לא רק לעצמו אלא להפיץ לאחרים כדי לזרז את ביאת הגאולה.

(ראה אגרות קודש כרך י"ג, עמוד 32)